

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Szoktak Önök álmodozni? Én állandóan. Azt gondolom ebben mindannyian hasonlítunk egymásra. Talán azt mondhatom mindannyian álmodozók vagyunk, kortól, nemtől függetlenül. Kisebb és nagyobb vágyálmaink vannak és ezek az álmok visznek előre minket az életben. Amióta világ a világ álmok válnak valóra vagy hunynak ki örökre, ha hagyjuk. S az álmaink irányítói kétségkívül mi magunk vagyunk.

Önök most éppen miről álmodnak? Talán, hogy már nem sokat kell várni és hazamehetünk megenni egy jó kis sült csirkét vacsorára? Az álmosabbak bizonyára egy jó kávéról álmodoznak, a sport szerelmesei egy győztes Európa bajnokságról, az sem gond ha futball, optimális esetben a nők a férfiakról, a férfiak pedig a nőkről, akinek iphone 5-öse van minden bizonnyal iphone 6-ra vágyik. És itt álljunk meg egy pillanatra. Önök szerint gondolta volna John Bell, hogy egyszer a találmánya computerré válik? És eszébe juthatott – e Neumann Jánosnak, hogy egyszer a számítógépe elfér a tenyerünkben?

Vajon Repka Attila látta-e magát az első edzésén, későbbi Európa, világ és olimpiai bajnokként? Sejtette-e Szabó Lőrinc, hogy Lóci általa lesz óriás. Elektronika, sport, művészet, megannyi tudomány. Megannyi életút... Bizton merem állítani, hogy a fent említett személyek egyikének sem jutott eszébe meghátrálni. Még ha a sikerhez vezető útjuk sokszor akadályba ütközött.

Tudomány, melynek köszönhetően rengeteg találmány vesz minket körül, de ezeken kívül mennyi lehetne még?

Egyszer hallottam egy nagyon érdekes kérdést, kérem engedjék meg, hogy megosszam önökkel: „Tudják önök mi a leggazdagabb hely a világon?”. A válasz: a temető. Ott nyugszanak azok az emberek is, akik megijedtek a rögzös és nehéz út láttán pedig képesek lehettek volna nagy dolgot véghezvinni, de nem mertek a tudomány keserű gyökereivel szembenézni. Nem merték megvalósítani álmukat. Lehet az az ember nem lépett, aki feltalálta volna a rák vagy az AIDS ellenszerét. Ezek persze feltételezések. De bízom benne, hogy példám jól szemlélteti, hogy nem szabad hátat fordítani álmainknak, hiszen a megvalósításukra kétségtelen, hogy csak egy életünk van.

Tudomány kell, hogy legyen ezt észrevenni és kivetíteni az élet bármely területére. Még magára az életre is. Hiszen élni is tudni kell. Tapasztalatot úgy szerzünk, hogy közben átvészselünk jó és rossz dolgokat egyaránt. Élni csodás, mégis sokszor roppant fájdalmas és nehézkes. De vannak előttünk példák a nagyvilágból és személyes életünkből egyaránt. Anyák, akik felneveltek, apák, akik bíztak bennünk, szerelmek, akik támogattak. És mi tartozunk nekik, hogy tudományunk gyümölcse, az életünk minél ízletesebbé váljon.